

РЕШЕНИЕ

№ 27045

гр. София, 11.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8143** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по предявени от Ц. Н. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], район П., ул.“566-та“ № 25, срещу СДВР иски за заплащане на сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат на неправомерните бездействия на служители на ответника, които не са предприели активни действия за разкриване на авторството на извършена от дома му кражба в продължение на почти 14 години и изразяващи се в невъзстановяване на изгубените материали по образуваното ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, и за заплащане на сумата от 36 532,80 лева (съобразно допуснато в о.с.з. на 18.02.2025 г. изменение на иска), представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в стойността на откраднатите на 03.06.2001 г. от дома му вещи.

Ищецът твърди, че при извършена на 03.06.2001 г. кражба от дома му в [населено място],[жк],[улица], чрез разрушаване на прегради – счупване на прозорец, му били отнети следните лични вещи: музикална уредба „П.“, телевизор „JVC“, 50 инча, видеокасетофон „А.“, 6 златни пръстена с общ грамаж 32 гр., златен кръст 7 гр., и дрехи. Във връзка с деянието била образувана пр.пр. № 44122/2001 г. по описа на СРП и ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР. На 20.12.2001 г. с постановление на прокурор от СРП наказателното производство е спряно. На 17.06.2015 г. с постановление на прокурор от СРП наказателното производство е възобновено и прекратено, поради изтекла давност за наказателно преследване. Постановлението за прекратяване е обжалвано от ищеца и е потвърдено с определение от 04.03.2022 г. по ч.н.д. № 18110/2021 г. пред СРС, потвърдено с определение от № 34//06.01.2023 г. по в.ч.н.д. № 1185/22 г. по описа на СГС.

По повод депозирано от ищеца заявление е извършена проверка от ИВСС и от Министерство на

правосъдието, при която е установено, че ДП № 3183/2001 г. не може да бъде намерено в архивите на 06 РПУ – СДВР. С постановление на прокурор е разпоредено възстановяването на материалите по делото, но няма данни това реално да е извършено.

Ищецът твърди, че бездействието на разследващите органи, довели до прекратяване на наказателното производство и до изгубване на материалите по делото и невъзстановяването му, са му причинили имуществени и неимуществени вреди в претендираните размери. Имууществените вреди се изразяват в стойността на отнетите при извършената кражба вещи. Неимуществените вреди се изразяват в огорчение и разочарование от бездействието на органите по разследването, които не са предприели активни действия за разкриване на авторството на престъплението в продължение на почти 14 години.

Ето защо претендира ответникът да бъде осъден да му заплати процесните суми, представляващи обезщетения за претърпените неимуществени вреди и причинените имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на извършеното престъпление кражба – 03.06.2001 г., алтернативно от подаването на ИМ, до окончателното изплащане. Претендира разноски.

Ответникът – СДВР оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените искове, тъй като разследващите органи извършват действия под ръководството и надзора на наблюдаващия прокурор и легитимирана да отговаря за незаконните действия или бездействия е Прокуратурата на Република България. На следващо място изтъква, че не е налице причинно-следствена връзка между твърдяните вреди и незаконосъобразните действия на полицейските органи. Счита исковете за недоказани по основание и размери. Поддържа, че претендираните размери на вредите излизат извън овъзмездителната функция на обезщетението и не следва да служат като средство за обогатяване на пострадалия. При тези съображения моли исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Въвежда възражение за прекомерност, в случай че се претендира адвокатско възнаграждение от ищеца.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява. Депозирал е молби, с които заявява, че поддържа предявените искове и моли те да бъдат уважени в цялост. Представя писмена защита. Претендира разноски.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от юрк. Г., която поддържа представения писмен отговор, оспорва исковете и моли да бъдат отхвърлени. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

СГП, представлявана от прокурор Д., изразява становище за неоснователност на исковите претенции.

Административен съд София - град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С определение № 1382 / 14.01.2025 г. за насрочване на делото са изискани материалите по пр.пр. № 44122/2001 г. по описа на СРП, както и постановлението на СРП за възстановяване на материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР и информация дали са възстановени и ако не са - каква е причината.

В отговор е постъпило писмо рег. № 230р-10495/11.03.2025 г., в което е отразено, че ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР е образувано във връзка с подаден сигнал от ищеца за извършена кражба на вещи - радиокасетофон „Ф.“, парфюми, самообръсначка, маратонки „А.“ и обувки, от жилище на адрес в [населено място], [улица]. На 05.12.2001 г. ДП е изпратено в СРП и на 02.04.2002 г. е върнато спряно в РУ. При изискването на ДП от СРП на 22.12.2014 г. във връзка с постъпила молба, материалите по ДП не са намерени в 06 РПУ, за което е уведомен

наблюдаващия прокурор На 09.02.2015 г. в 06 РПУ е постъпило постановление за възстановяване на материалите по ДП и на 07.05.2015 г. делото е върнато в СРП. Отразено е също така, че по повод изискването на материалите по ДП от съда по настоящото производство, е извършена още една проверка в архивните помещения на 06 РУ – СДВР, при която ДП № 3183/2001 г. е намерено и изпратено в оригинал по делото.

Видно от материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, пр.пр. № 44122/2001 г. по описа на СРП е, че по повод жалба на ищеца с вх. № 3М 3183/12.07.2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР е започнато наказателно производство (дознание) срещу неизвестен извършител за извършено на 12.07.2001 г. престъпление по чл.195, ал.1, т.4 вр. чл.194, ал.1 НК за това, че за времето от 12.30 ч. до 21.30 ч. е проникнал в стая на къща в [населено място], [улица] е отнел чужди движими вещи: радиокасетофон „Ф.“, парфюми, самообръсначка, маратонки „А.“, обувки. В хода на разследването е извършен оглед и разпит на ищеца в качеството му свидетел на 12.07.2001 г.

В разпита си на 12.07.2001 г. ищецът заявява, че на 12.07.2001 г. е излязъл от къщи в 06.30 ч. и се е прибрал в 21.30 ч., при което установил, че прозорецът на обитаваната от него стая бил широко отворен и от нея липсвали касетофон „Ф.“, парфюм, самообръсначка, маратонки „А.“ и 1 чифт мъжки обувки.

С постановление на СРП от 11.10.2001 г. са разделени материалите по полицейски преписки 3М 3161/2001 г. и 3М 3183/2001 г., пр.пр. № 33695/2001 г. по описа на СРП (които на 01.08.2001 г. са били заведени в СРП под един номер – пр.пр. № 33679/2001 г.) и двете водени срещу неизвестен извършител.

На 05.12.2001 г. материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, са изпратени в СРП с мнение за спиране на наказателното производство.

На 20.12.2001 г. с постановление на прокурор от СРП наказателното производство по ДП № 3183/2001 г., пр.пр. № № 44122/2001 г. по описа на СРП е спряно, поради неразкриване на извършителя. Материалите по ДП са върнати от СРП на 02.04.2002 г. и са получени в 06 РПУ – СДВР на 04.04.2002 г.

Във връзка с постъпила на 11.12.2014 г. в СРП молба от ищеца в качеството му на пострадал да му бъдат предявени материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, на 19.12.2014 г. последното е изискано от прокурор при СРП. В писмото е отразено, че досъдебното производство е спряно с постановление на СРП от 02.04.2002 г.

На 05.01.2015 г. е изготвена докладна записка от С. Д., в която е отразено, че материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР са получени в управлението на 04.04.2002 г. от СРП и при извършена проверка в помещението за съхранение на спрени досъдебни производства не са открити.

С постановление от 02.02.2015 г. на прокурор при СРП на Началника на 06 РУП – СДВР е възложено да бъдат възстановени материалите по ДП № 3183/2001 г., пр.пр. № 44122/2001 г. като от дневниците на 06 РУП – СДВР да се приложат копия на всички налични материали по случая, след което ДП да бъде изпратено на СРП.

На 07.04.2015 г. е извършен разпит на ищеца, в който той заявява, че през късната есен на 2001 г. от жилището в [населено място], на [улица], била извършена кражба, чрез счупване на стъклото на прозореца на обитаваната от него стая, като му били отнети следните вещи: видеокасетофон, телевизор, уредба, мъжки златни накити с тегло 50-60 грама.

На 07.05.2015 г. възстановените материали по ДП № 3183/2001 г., пр.пр. № 44122/2001 г. са изпратени в СРП.

С постановление от 17.06.2015 г. на прокурор от СРП наказателното производство е възобновено

и прекратено, поради изтекла давност за наказателно преследване. Постановлението за прекратяване е обжалвано от ищеца и е потвърдено с определение от 04.03.2022 г. по ч.н.д. № 18110/2021 г. пред СРС, потвърдено с определение от № 34/06.01.2023 г. по в.ч.н.д. № 1185/22 г. по описа на СГС.

От представения констативен протокол изх. № РС-23-18 от 26.04.2023 г. на Инспекторат към Висшия съдебен съвет се установява, че по заявление на ищеца за нарушаване на правото за разглеждане и решаване на делото в разумен срок е извършена проверка от Инспектората към ВСС по реда на гл. III от ЗСВ във връзка с ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр.пр. № 44122/2001 г. по описа на СРП. Констатациите от проверката са, че заявлението е неоснователно, тъй като съгласно чл.60е, ал.1, т.4 ЗСВ е подадено по досъдебно производство, по което въпреки проведените действия по издирване и разследване, извършителят на престъплението е останал неразкрит или не е повдигнато обвинение. С уведомление № 94-Ц-33/23/25.05.2023 г. на заместник-министъра на правосъдието заявлението на ищеца е отхвърлено.

Видно от изисканата информация за предмета, страните и движението на гр.д. № 63643/2016 г. по описа на СРС е, че производството по делото е образувано по предявени от ищеца Ц. П. срещу Прокуратурата на Република България и Столична дирекция на вътрешните работи искове с правно основание чл.26 ЗОДОВ и чл.49 ЗЗД вр. чл.6, пр.1 ЕКЗПЧОС. В исковата молба са изложени твърдения за претърпени от ищеца вреди в резултат на изгубване на материалите по ДП № 23/2002 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, пр.пр.№ 3179/2002 г. по описа на СРП, провеждането на процедура по възстановяването им по реда на чл.72 ПАПРБ едва след дадени указания от СРС с отмяната на постановлението на СРП от 08.03.2002 г. за спиране на производството; неизвършването на действия по разследването след последващо спиране на производството с постановление на СРП от 15.07.2015 г., довело до прекратяване на производството, поради изтичането на давността за наказателното преследване. Отражено е в исковата молба, че това ДП е било образувано за извършена на 02.01.2002 г. срещу 03.01.2002 г. кражба от дома на ищеца в [населено място] на следните вещи: музикална уредба „П.“, телевизор „JVC“, видеокасетофон „А.“, 6 броя златни пръстена с общ грамаж 32 гр., златен кръст 7 гр., и дрехи. За кражбата била образувана пр.пр. № 3179/2002 г. по описа на СРП и ДП по описа на 06 РПУ – СДВР.

С определение от 15.07.2021 г. на СРС, потвърдено с определение № 4133 от 09.05.2022 г. по ч.гр.д. № 14 196/2021 г. по описа на СГС, исковата молба е върната и производството по делото е прекратено.

В молба от 20.01.2025 г. ищецът е изброил допълнително и следните вещи: златен ланец 20 гр., 2 броя мъжки пуловери от камилска вълна; 2 броя мъжки пуловери от арабска коприна и букле и кутия за бижута от махагон и сандалово дърво.

В молба от 28.03.2025 г. ищецът заявява, че гр.д. № 63643/2016 г. по описа на СРС се отнася за втора поредна кражба на 02.01.02 г. - ЗМ № 23/2002 по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр. № 3179/2002 г. Отражено е в молбата, че за част от вещите има идентичност от първата и втората кражба, тъй като след първата, с цел да не притеснява родителите си и от носталгия е изтеглил кредит и е закупил някои вещи наново, за да си ги възстанови.

По делото е изслушано заключението на съдебно-счетоводна експертиза, според което общата стойност на описаните в исковата молба вещи към датата на предявяване на исковете – м.юни 2023 г. възлиза на 36 532.80 лева, както следва: музикална уредба „П.“ на стойност 8076.80 лева, телевизор „JVC“ на стойност 2019.20 лева, видеокасетофон „А.“ на стойност 2725.92 лева, 6 броя златни пръстена с общ грамаж 32 гр. на стойност 4846.08 лева, златен кръст 7 гр. на стойност 6562.40 лева, както и допълнително изброени в молба от ищеца от 20.01.2025 г. вещи: златен ланец 20 гр. на стойност 3894.15 лева, 2 броя мъжки пуловери от камилска вълна на стойност

2319.52 лева; 2 броя мъжки пуловери от арабска коприна и букле в размер на 4639.03 лева; кутия за бижута от махагон и сандалово дърво на стойност 1449.70 лева. За изчисляване на стойността на вещите към момента на предявяване на исковите съпоставена към датата на извършената кражба, отчитайки социално-икономическите условия, стандарт на живот в страната и покупателната способност на парите, вещото лице е приело за дисконтов фактор „инфлацията“ с процент 152,40 % с натрупване за периода м.юни 2001 г. м. юни 2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Претендират се вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие от страна на служители на 06 РУП – СДВР в изпълнение на задължението им по опазване имуществото на гражданите и разкриване и предотвратяване на извършени незаконни посегателства върху него. Условие за допустимост на иска е наличието на незаконосъобразно бездействие по чл. 204, ал. 4 от АПК, което се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Спазено е изискването на чл. 204, ал. 4 от АПК и съдържащите се в исковата молба твърдения за незаконосъобразно бездействие са предмет на настоящето съдебно производство. Исковите са предявени срещу юридическото лице по чл. 205 от АПК, с оглед на факта, че СДВР е юридическо лице.

Разгледани по същество, предявените искове са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните материални предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт или от незаконно действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Доказателствената тежест за установяване на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 4 от ЗОДОВ е на ищеца по делото, каквито указания са му дадени с определението за насрочване на делото от 14.01.2025 г.

На първо място следва да бъде разгледана исковата претенция за имуществени вреди, представляваща пазарната стойност на откраднатото имущество, собственост на ищеца. Предявен е иск за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 36 532,80 лева. Цената на иска е определена съобразно заключението на ССЧЕ, като е направено изменение размера на първоначално предявения иск, допуснато в о.с.з. на 18.02.2025 г. За доказване на пазарната равностойност на описаните по исковата молба движими вещи е приета неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза, която съдът изцяло кредитира. Стойността на вещите, за които се твърди, че са откраднати се установява от заключението на вещото лице, съобразно настъпилата за период от 22 години инфлация и приложения дисконтов фактор. Необходима предпоставка за уважаване на иска по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 4 от ЗОДОВ е да се установи наличие на причинени вреди. Вреди се твърдят в исковата молба от извършена на 03.06.2001 г. в дома на ищеца кражба на музикална уредба „П.“, телевизор „JVC“, 50 инча, видеокасетофон „А.“, 6 златни пръстена с общ грамаж 32 гр., златен кръст 7 гр., и дрехи, като в молба от 20.01.2025 г. са добавени и следните вещи: златен ланец 20 гр., 2 броя мъжки пуловери от камилска вълна; 2 броя мъжки пуловери от арабска коприна и букле и кутия за бижута от махагон и сандалово дърво. Освен твърденията в исковата молба, обаче, не е доказано

действителното причиняване на вредите. От събраните писмени доказателства и конкретно от материалите по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР не се установява на посочената в исковата молба дата (сочена и в депозираните от ищеца писмени молби по делото и в писмената му защита) да е извършвана кражба от дома на ищеца. Тези писмени доказателства се отнасят до разследване по повод извършена на 12.07.2001 г. от дома на ищеца в [населено място], [улица] кражба, но на съвсем различни вещи: радиокасетофон „Ф.“, парфюми, самообръсначка, маратонки „А.“, обувки.

Твърдения за противозаконното отнемане на описаните в исковата молба предмети се съдържат в разпита на ищеца от 07.04.2015 г. по възстановеното ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, но там е посочена дата на извършеното деяние - късната есен на 2001 г. Също така в депозираната от ищеца искова молба по гр.д. № 63643/2016 г. по описа на СРС е описана кражба на вещи като тези по настоящия иск, но в нея е посочена дата на извършване на деянието 02.01.2002 г. срещу 03.01.2002 г. и образувано различно ДП № 23/2002 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр. № 3179/2002 г. В тази връзка в молба по делото от 28.03.2025 г. ищецът пояснява, че гр.д. № 63643/2016 г. по описа на СРС се отнася за втора поредна кражба на 02.01.02 г.-03.01.02 г., при която за част от вещите има идентичност, тъй като след първата, е закупил някои вещи наново, за да си ги възстанови. При тези съществени разминавания между твърденията на ищеца и наличните по делото доказателства, не се установява описаното в исковата молба причиняване на вреди, което е основание за отхвърляне на предявените искове.

Вторият елемент от фактическия състав на отговорността е наличие на незаконосъобразно бездействие при или по повод осъществяване на административна дейност. Незаконосъобразното бездействие е дефинирано в чл.257, ал. 1 от АПК като неизпълнение на задължение, пряко произтичащо от нормативен акт. В случая не е налице бездействие, доколкото безспорно се установява, че служителите на 06 РУП - СДВР са предприели действия по издирване извършителите на деянието, предмет на ДП № 3183/2001 г. по описа на управлението, извършен е оглед и разпит на свидетел. Въпреки предприетите действия не е установен извършителя. При тези данни не може да се приеме, че е налице незаконосъобразно бездействие по подадения сигнал. Действително, опазването на имуществото на гражданите е основна задача на МВР по чл. 6, т. 3 от ЗМВР в изпълнение на която структурите на МВР извършват дейности по защита правата на гражданите, превенция, предотвратяване и пресичане на престъпления, разследване и разкриване на престъпления. Обаче отговорността на административния орган за незаконно бездействие не може да бъде изведена само от нормативноустановените му задължения, без установяване на определено действие, акт или бездействие на административния орган или на длъжностно лице, в резултат на което са причинени вредите. Единствено нормативно установеното задължение общо за структурите на МВР не може да е основание, за да се ангажира отговорност на СДВР за незаконосъобразно бездействие само на това основание. Не е доказано незаконосъобразно бездействие, което е елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 във връзка с чл. 4 от ЗОДОВ. Не е доказан и последният елемент от този фактически състав – наличие на пряка и непосредствена причинно - следствена връзка между твърдените вреди и незаконосъобразното бездействие. От друга страна вредите са пряка и непосредствена последица от действията на извършителите на кражбите и другите посегателства върху имуществото на гражданите и не са в пряка причинно – следствена връзка с действията на органите на полицията. Липсва и този елемент от фактическия състав за ангажиране отговорността на ответника по иска. На второ място следва да бъде разгледана исковата претенция на Ц. П. за присъждане на сумата от 10 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди за които ищецът твърди, че са му причинени в резултат на незаконосъобразното бездействие на служители на ответника,

които не са предприели активни действия за разкриване на авторството на извършена от дома му кражба в продължение на почти 14 години и изразяващи се в невъзстановяване на изгубените материали по образуваното ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР.

От една страна не са ангажирани никакви доказателства, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в огорчение и разочарование от бездействието на органите по разследването за разкриване на авторството на извършена от дома му кражба в продължение на почти 14 години. Не е налице незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл. 257, ал. 1 във връзка с чл. 204, ал. 4 от АПК, доколкото безспорно се установява, че служителите на 06 РПУ - СДВР са предприели действия по издирване извършителите на деянието, предмет на ДП № 3183/2001 г. по описа на управлението, извършен е оглед и разпит на свидетел. Въпреки предприетите действия не е установен извършителя. Както бе посочено по-горе опазването на имуществото на гражданите е основна задача на МВР по чл.6 и сл. ЗМВР, в изпълнение на която структурите на МВР извършват дейности по защита правата на гражданите, превенция, предотвратяване и пресичане на престъпления, разследване и разкриване на престъпления. Единствено нормативно установеното задължение общо за структурите на МВР не може да е основание, за да се ангажира отговорност на СДВР за незаконосъобразно бездействие само на това основание. Не е доказано незаконосъобразно бездействие, което е елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 във връзка с чл. 4 от ЗОДОВ. Не е доказан и последният елемент от този фактически състав – наличие на пряка и непосредствена причинно - следствена връзка между твърдените вреди и незаконосъобразното бездействие. По отношение на неимуществените вреди изцяло важи гореизложеното, че те са пряка и непосредствена последица от действията на извършителите на посегателствата върху имуществото на гражданите и не са в пряка причинно – следствена връзка с действията на органите на полицията.

Не е налице бездействие и по отношение на изгубените материали по ДП № ДП № 3183/2001 г., тъй като от момента, в който това обстоятелство е установено, са предприети действия по възстановяването съобразно дадените указания в постановление от 02.02.2015 г. на прокурор при СРП и те са били възстановени. Освен това в хода на настоящото производство, при повторно извършена проверка в архивните помещения на 06 РУ - СДВР, материалите по ДП са открити и представени в оригинал по делото.

В тежест на ищеца е да установи и докаже претендираните вреди. В случая не са ангажирани никакви доказателства за твърдените в исковата молба неимуществени вреди, изразяващи се в огорчение и разочарование от непредприемането на действия за разкриване на извършителя на деянието и от невъзстановяване на материалите по досъдебното производство.

Ето защо и този иск е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен изцяло.

На последно място при липса на две от предпоставките на фактическия състав на отговорността за незаконосъобразна административна дейност, няма как да е налице причинна връзка между тях.

С оглед изхода на делото и заявената от ответника претенция за разноски, на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (ред. ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 1.10.2021 г.) ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 360 лева. За определяне на размера на възнаграждението съдът взе предвид фактическата и правна сложност на делото и действително осъщественото процесуално представителство.

На основание чл. 70, ал. 3 ГПК, вр. чл. 72, ал. 2 ГПК съдът намира, че следва да се определи допълнително държавна такса, съобразно броя на предявените обективно съединени иски - общо 2 бр., след като се приспадне вече платената държавна такса от 10 лв. Или общо следва да

се определи държавна такса в тежест на ищеца от 20 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. Н. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], район П., ул.“566-та“ № 25, срещу Столична дирекция на вътрешните работи искове с правно основание чл.203, ал.1 АПК вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ за заплащане на сумата в размер на 36 532,80 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в стойността на отнетите при извършена на 03.06.2001 г. в дома му в [населено място], [улица] кражба на движими вещи и за заплащане на сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на неправомерните бездействия на служители на ответника, изразяващи се в непредприемането на активни действия за разкриване на извършителя на деянието и изразяващи се в невъзстановяване на изгубените материали по образуваното ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РПУ – СДВР, ведно със законната лихва от 03.06.2001 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Ц. Н. П., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 360 (триста и шестдесет) лева.

ОСЪЖДА Ц. Н. П., с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на Административен съд – София град сумата от 10 лева, представляваща останалата част от държавната такса, дължима за втория обективно съединен иск.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

След влизане на решението в сила, приложените по делото материали по ДП № 3183/2001 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр. № № 44122/2001 г. по описа на СРП (възстановените и оригиналните) да бъдат върнати на 06 РУ – СДВР.

Съдия: